

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaș, jud. Târnava-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Implinirea alor 90 de ani dela adunarea din 1848

Acum când Blașul a îmbrăcat din nou haină de sărbătoare și prăznuiește pentru a 90-a oră amintirea măreței adunări dela 1848, gândul ni-se duce departe în trecut la viața poporului românesc de pe atunci și la stările de lucruri cari au provocat această adunare.

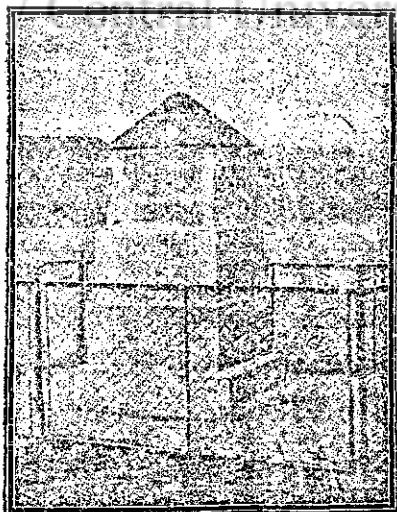
Și din noaptea vremilor o poveste tristă și întunecată își deapănă firul șoptelilor ei. Apar pe dinaintea ochilor noștri icoane mohorâte și cernite.

Pe plaiurile mândrului Ardeal, peste pașnicul popor român, se însăpânără popoare sălbatice și nelindurătoare. Și rând, pe rând stăpânii de odinioară, urmașii mândrilor legionari români, au fost despoziți de drepturile lor vechi și au ajuns robi veneticilor unguri și sași. Aceștia s'au făcut stăpâni, pe ogorul, casa și viața lor. Legi neomenoase și haine au fost aduse pentru împovărarea poporului român.

Luncile bogate, dealurile și munții nu mai erau ai lui. Plugul nu mai răscolea brazda în trupul pământului pentru hrana lui, soarele nu mai cocea holdele de grâu și bruma toamnei nu mai ruginea rodul viței de vie, pentru el și ai lui. Poporul românesc nu mai avea nimic. Nici rodul muncii nu era al lui. El trebuia să plătească totul, aerul, apa și pământul pe care-l călca și în care dormiau oasele părinților săi.

Pentru el nu erau decât lanțuri și spânzurați. Fiecare bulgăr de pământ era frământat cu sângele și sudoarea lui. Trebuia să muncească din greu pentru hămbul nemeșilor unguri. Pe pământul Ardealului părea că se coborâse nedreptatea cea mai sirigătoare la cer. Unii aveau totul, iar alții nimica. Pe culmile dealurilor și creștele stâncilor stăpânii unguri ridicaseră castele mari și frumoase, unde duceau sile albe în petreceri și beții, iar jos pe întinsul ogoarelor muncite de ei se isprimeau și pierceau de foame în bordeie femeile, iobagii și copiii lor. Viața Românilor era tristă și grea. Erau socotiți în rând cu dobitoacele și de multe ori mai rău decât ele. Se hrăneau cu pâine de țărăie și cu coaja de copaci. Nici haine nu le era ținută pe parte mai bune și nici loc de închinare și rugăciune să aibă alături de celelalte națiuni. Bisericiile lor se îndăiau pe dealuri la marginea de sate. Acolo numai le era ținută și plângă și să se roage lui Dumnezeu.

Târziu de tot un vlădică dela Blaș Inocențiu Micu, fiu de țaran și el, s'a făcut apărătorul drepturilor Românilor în dieta nemiloșilor baroni și conți unguri. Un alt vlădică dela Blaș deschide pentru copiii poporului sdu școlile dela Blaș, unde fiii iobagilor au învățat carte și s'au făcut luminătorii fraților lor. Și deșteptarea n'a încetat să vină. Vremurile de mișcare dela 1848 i-au aflat cu totul pregătiți.

Piatra Libertății 1848.

Când trușla nobililor Unguri voia să despartă Ardealul și Ungaria de trupul puternicei împărății austriace și să facă o țară unghurească puternică, Români au vădăut primejdia ce urma pentru ei din această unire a Ardealului cu Ungaria și s'au împotrivit. Conducătorii Românilor, Bărnuțiu, Cipariu, Aron Pumnul și alții profesori de-ai Blașului hotărâsc să țină atunci o mare adunare la Blaș, la care să cheme întreg poporul românesc.

Vestitorii acestei adunări sunt elevii și teologii Blașului. Poporul românesc răspunde la chemarea conducătorilor lui. Înfruntă totul, trece ape fără poduri, drumuri strejuite de soldați și spânzurați și aleargă la Blaș. Aici în ziua de 315 Mai se ține adunarea. Poporul adunat joară că nu va mai fi rob nimănui și că-și va apăra drepturile.

De atunci câmpia, unde au jurat că vor fi liberi, s'a numit „Câmpia Libertății“, iar ziua de 315 Mai a ajuns sărbătoare națională. Amintirea ei s'a înscris cu litere de foc în inimă Românilor și an de an a fost prăznuită cum se cuvine. Iar când

urgia asupritorilor de ieri a gdsit cu cale să n'o mai îngăduie nici pe aceasta, pe turnurile catedralet Blașului, în bercul dela Târnava sau în vr'o barcă pe lacul Cherețu, tot mai flutura câte un steag treicolor în amintirea măreței sile.

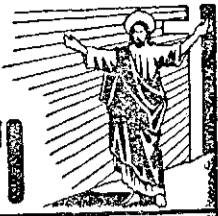
După unire, când visul de aur al Românilor s'a împlinit serbarea zilei de 15 Mai, era o serbare națională a întregului popor. Cu vremea cadrul serbărilor s'a mai redus, au ajuns niște serbări locale. Blașul a ținut însă la ele ca la o comoară din sfintele lui amintiri și a prăznuit această și în totdeauna.

Anul acesta școlle Blașului au aranjat în această zi o frumoasă serbare pe „Câmpia Libertății“. Aici dl prof. Dr. Șt. Manclulea a ținut o cuvântare despre însemnătatea zilei, iar clericul Turdean Sabin, din anul IV de Teologie a recitat un fragment din discursul rostit de S. Bărnuțiu, cu 90 de ani înainte pe această câmpie. A urmat o declamare și cântece executate de corurile școllelor. Apoi școlarii au defilat prin fața publicului. La această serbare au luat parte alături de I. P. S. Mitropolit Alexandru și distinși oaspeți dinafară, veniți ca să se închine din prilejul împlinirii alor 90 de ani, memoriei acelor cari au făcut mărețea adunare de pe „Câmpia Libertății“. Au fost dnl: Ion Mihalache, V. Madgearu, Ion Vescan-Tg. Mureș, Dr. Aurel Dobrescu, Liviu Micșadej, Ilie Lazar, Victor Moldovan, Dr. Stănculescu-București, Prof. Victor Jinga-Cluj, Adv. Câmpianu-Carel, N. Stănescu (Basarabia), I Răutu (Dorohol), Adv. Anderco, Aurel Pelle Satu-Mare, adv. Dr. Ursușiu-Pecica (Arad) și alții.

De atunci de când s'a ținut adunarea din 1848 au trecut 90 de ani. În viața poporului român au venit atâtea întâmplări mari, cari au aruncat o umbră peste această mișcare. Ziua de 315 Mai nu va fi uitată însă niciodată. Ea este mai mult decât prăznuirea unor fapte mari, este însăși ziua libertății, ziua când flacăra sfântă a dorului de libertate a străbătut sufletul unui întreg popor și l-a pornit spre fapte mari. Ea este ziua când poporul nostru și-a ridicat fruntea din pubere, și-a scuturat lanțurile și a devenit liber, iar pentru noi, cei cari ținem la Blaș, e ziua când sufletul Blașului s'a manifestat în toată strălucirea lui. Ziua când învățăturile dascălilor dela aceste școli și-au dat rodul lor.

Străzile tuturor satelor trebuie luminate noaptea. Ministerul de interne a dat poruncă prefecturilor ca în toate comunele să se lumineze noaptea străzile cu lămpi de petrol. Primarii satelor, cari nu se vor îngriji de luminarea străzilor, vor fi aspru pedepsiți. Un mai bun ordin decât acesta de mult n'a dat Ministerul de interne.

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

O primejdie mare

Am asemănat pe omul păcătos cu un bolnav greu care-și așteaptă mântuirea dela un medic vestit. Se poate însă asemăna și cu o vie pe care a stricat-o gerul sau grindina și care nu mai aduce aproape nici o roadă, oricât ar îngriji-o omul. Sunt oameni, cari așa de mult s'au dat cu păcatul, încât abia se mai pot desbăra de el; oameni, a căror voință întru atâta este de slăbită, încât numai după lupte într'adevăr mari sunt în stare să scape de păcate. Acești oameni sunt asemenea unui mort care începe a putrezi, ori unei vii mâncate de mană.

Om, dela o vreme, se obișnuște cu păcatul, ca boul cu jugul și asemenea calului cu frânele. La început îl înveți foarte cu greu la jug ori la ham, dar dela o vreme așa se obișnuște cu jugul, încât, cu toate că nu-i place, își bagă el însuși capul în jug. Intocmai așa ne învață și pe noi diavolul la jugul sau la hamul păcatului, încât dela o vreme ne băgăm înșine capul sub povara păcatului.

Invățul păcatului este ușor, desvâțul însă foarte greu.

Văzut-ați vreodată, cum prinde paiangenul muștile? Cum le învăluie în tortul său atât de fin și apoi le așază deoparte, bine știind că nu se mai pot deslega din cătușele tortului. Intocmai așa ne învăluie și pe noi diavolul cu tortul gros al păcatului, iar pe urmă ne dă drumul, bine știind că suntem legați și nu ne mai putem scăpa.

Când bați un cuiu într'un lem, îl bați

tare, ca să țină. Iar când vrei să-l scoți, nu-l mai poți decât cu foarte mare greutate, de multe ori numai vătămând lemnul. Cam așa o pătim și cu păcatele; cu cât le făptuim mai des, cu atât întră mai adânc în suflet; le-ai scoate, și nu le mai poți. Repetind acelaș păcat mai de multe ori, ne obișnuim și ne dedăm cu el de așa, încât ni-se pare că trebuie să-l făptuim regulat, și nu ne mai putem desbăra de el. Iar când observăm cât de departe am ajuns, desnădăjduim și ne facem plocon diavolului, din a cărui ghiare nici așa nu mai putem scăpa.

Ca să ne putem deci desbăra de păcate, avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

În sfânta evanghelie ni-se pomenesc numai trei învieri din morți pe cari le-a făptuit Isus, și anume: 1., fata lui Iair, 2., tânărul din Naim și 3., Lazar. Pe fata lui Iair Mântuitorul a prins-o numai de mână, iar ea a înviat numaidecât. Tânărului din Naim i-a poruncit: »Tinere, ție îți zic scoală!» Când l-a înviat însă pe Lazar, mai întâi a plâns, apoi a poruncit să se ia piatra de pe mormânt și numai după aceea a strigat cu viers mare: »Lazare, vino afară!» — Fata lui Iair și tânărul din Naim sunt asemenea păcătoșilor acelora cari numai odată cad în păcat și se trezesc din moartea păcatului la cel dintâi cuvânt al Mântuitorului. Lazar în schimb asemenea este păcătoșului obișnuit cu păcatul; păcătoșului căruia foarte multă pregătire îi trebuie până aude glasul de trezire al harului dumnezeesc. Sfântul Augustin a fost unul dintre cei mai stricați tineri ai vremii sale; de aceea a trebuit să lucreze 18 ani mamă-sa, sf. Monica, până l-a putut încreștina, făcându-se apoi ce e drept unul dintre cei mai mari sfinți ai bisericii.

Așadară desbărarea de păcate nu se poate face deodată, ci rând pe rând.

Chiar de aceea, celce vrea să se scape

de păcatele sale obișnuite, să înceapă mai întâi cu unul, cu cel mai greu și cel mai primejdios. Cunoașteți poate vestea tatălui care le-a dat copiilor să legătură de nuiele, ca să le rupă. Au cercat băieții, dar, oricât s'au chinuit, n-au isbutit. Atunci a luat tatăl legătura, a scind ea câte o nuia, a frânt-o și în căte clipite legătura întreagă a fost ruptă două. Poate-se oare o mai bună pildă decât aceasta? Dacă am face și noi la fel în câțiva ani am putea deveni sfinți. În cazul e însă că ni-e groază de aceea ne incurcăm tot mai rău în păcate, sfârșit ne vindem sufletul diavolului pentru plăcerea cutare, precum și-a vândut dreptul de întâia naștere lui Iacob pentru un blid de linte.

Am numit *primejdie mare* o *nuița de a păcătui*, fiindcă păcatul turbură mintea omului, așa că nu vede limpede și nu mai poate desbăra binele de rău, ba de cele mai multe vede întors, adică răul îl vede binele rău. Tot așa slăbește păcatul voința, așa că omul dat cu păcate ca vândut diavolului: de pildă bețivul, hoțul, defăimătorul, mândrul, lenesul și așa mai departe. Câtă oboseală îi trebuie unui preot până este în stare să desbare pe un credincios de al său vreun astfel de păcat! Iar când crede că a isbutit, iarăși îl vede căzut în acelaș păcat, fiindcă nenorocitul nu mai are voință.

Să avem deci puținică ambiție și nu ne lăsăm robiți de satana în tot aceasta. Chiar de aceea să ne spovedim cât mai des, că alt mijloc de scăpare n-avem.

Părintele Iuliu

Toți aceia cari au primit cadavre dela noi și nu ne-au trimis încă banii sunt rugați să ni-i trimită în cel mai scurt timp, ca să putem încheia și noi socoșile.

Foița „UNIRII POPORULUI“

VERSURI*)

Imi cântă moartea la fereastră,
Ca o vecernie 'n surdina,
Imi cântă 'ncet povestea noastră:
Un joc de umbră și lumină.

Eu o ascult în noaptea mută,
Din adâncimi cum crește mare —
Intreaga viață petrecută
La căpătâiul meu răsare.

Și cum sub tâmpla mea fierbinte
O lume veche-mi reînvie...
Nu câte au fost îmi vin în minte,
Ci câte-ar fi putut să fie.

O. Goga

Doină

De când mama m'a făcut
Nici un noroc n'am avut
Căci, maică, norocul meu
L-au băut boii 'n pârâu.
Nu știu boii l-a băut

*) Cea din urmă poezie pe care a scris-o Octavian Goga, înainte de moarte cu câteva zile, din care se vede că și-a presimțit moartea apropiată.

Ori maică nu Lam avut,
Ori maică, când ai fost fată
Ai trecut pe lângă baltă
Mi-a picat norocu 'n apă
Că măicuță al meu noroc
L-ai pus cu lemne pe foc
Și l-ai atârnat cu pae
Și l-ai ars cu bobotae.

Culeasă de **Conț Ioan**
cl. VII lic. comuna Moisa jud. Mureș

Richivoiu

Richivoiu a dat piept cu crivățul Rusiei cu năduful Bărăganului, cu uraganul Carpaților, A bătătorit cu turma boierului toate potecile Dobrogei, a beut cu pumnul din apa Mării Negre și și-a spălat obielele în valurile Dunării. Așa-i, că asta n'ar fi mare minune, doar alții au văzut și mai lungi drumuri decât Richivoiu? Dar alta-i povestea ciobanului ăstuia. Aveți răbdare, să v'o pot istorisi și-apei, la urmă, să-mi spuneți, că nu-i așa.

Richivoiu pe unde a colindat, n'a colindat înzădar. Dacă el și-a mutat șatra dintr'un loc în altul, apoi pomenirea lui a rămas, din gură în gură, din tată în fiu, ca poveștile năzdrăvanilor. Numele lui Richivoiu nu s'a șters din amintirea celor cu cari a trăit, așa cu una cu două, ci a rămas, ca crepătura în stâncă, fără de-a putea fi astupată de mâna vremii.

Zice, că Richivoiu pe unde trecea, rădea lumea, în urma lui, cu gura strâmbă de rădă câmpia largă a Bărăganului, s'a prefăcut în lugăr și colindând stânele și ocolurile, apăsă ciobanii, cari nu văzuseră sfântul altar dela el de când i-a purtat nașele în brațe. Richivoiu punea ciobanii să-și croiască unul altuia douăzeci și cinci de bețe ferecate, ca să se ținască de păcat. Pe urmă li îndemnea să-i tăie talpa bocancilor, le smulgea fire din mustăți să le fie mai ușoară trecerea în raiu. A doua zi se ducea în straiile lui de cioban pe la țările ciobanilor spovediți și le spunea, cum a fost la el un călugăr și l-a ușurat de păcate pe cincizeci de bețe peste țări. Ciobanii se făcuseră că pe ei i-a lăsat mai ieftin, numai pe jumătate canonul.

Intre Bulgarii din Dobrogea, Richivoiu cea drept bulgar, care vorbește un alt limbă bulgărească. Îl primeau între ei, îl ospătar iar el le mulțamea frumos:

— Pe la noi cema morci cacovot ca la Bulgăroi, castravoi, păpușoi noma oi..."

Pe lângă năzdrăvaniile de toate zilele Richivoiu avea și o slăbiciune: de câte ori putea, șterpelea cu el o femeie, lăsând pe cea cu care fugise din altă parte. Așa după mulți ani, să aibe tovarășe din toate părțile ce i-au eșit în drum.

În urmă s'a incurcat c'o săcuiancă, care dat de hac. Toată iscusința lui de om omul lume, nu l-a mai putut scăpa din ghiarele

Biserica și săracii

Săracii în lumea veche păgână — Săracii în lumea creștină — Cum îi ajută biserica

Săraci au fost și vor fi totdeauna pe pământ: unii de voie, alții de nevoie (fără voie). De voie, cei ce și-au prădat avutul în beții, în jocuri de noroc, în lux, în desfrânări și în alte multe desmățuri. Sărăcia acestora este voită și cât se poate de păeatoasă. De nevoie, cei ce n-au moștenit nici o avere și nici nu-și pot câștiga cele de lipsă pentru viața de toate zilele, fie că sunt bolnavi și nu pot munci, fie că nu află de lucru, fie că nu pot îndeajuns câștiga pentru a susține o familie numeroasă și grea, fie în sfârșit pentru că sunt strămtorați și prigonți în așa fel că nu li-se dă ceea ce li-se cuvine pe dreptate. Sărăcia acestora nu este voită ci forțată, deci fără vină. Dacă însă e primită fără murmur și cu încredere în Dumnezeu devine folositoare pentru viața veșnică. Ceea ce vrem noi să stabilim aici e că săracii au fost și vor fi deci totdeauna pe pământ. Să vedem însă cum s'a purtat și se poartă lumea față de ei.

În lumea veche păgână, săracii erau socotiți de ființe nevrednice de orice milă și îndurare. Așa împăratul roman *Marcu Aureliu* spunea că a plânge cu un nefericit, cu un sărac, este o slăbiciune. *Filozoful Seneca* într-o scriere închinată lui Nero spune că mila este un păcat, o înjosire. *Poetul Virgil* spune că mila e o rușine. *La Greci și la Egipteni* cerșitoria era pedepsită cu moarte, și a. m. d. Aceeași ținută tristă față de săraci o au și azi popoarele la care n'a pătruns încă lumina Evangheliei, precum și guvernele țărilor fără Dumnezeu. Așa de exemplu în Rusia, în timp ce conducătorii bolșevici se desfătesc în toate bu-nătățile și-și clădesc palate pompoase prin Elveția, poporul de jos, mulțimea trăiește în cea mai neagră sărăcie.

În fața acestor stări îngrozitoare, *Isus Hristos* a strigat: „*Fericiți sunt cei săraci!*” El însuși n'a născut sărac, a trăit sărac și a suferit patimile crucii *binecuvântând sărăcia nevoită, forțată*. S'a făcut una cu săracii: „*Adevăr vă zic vouă:*

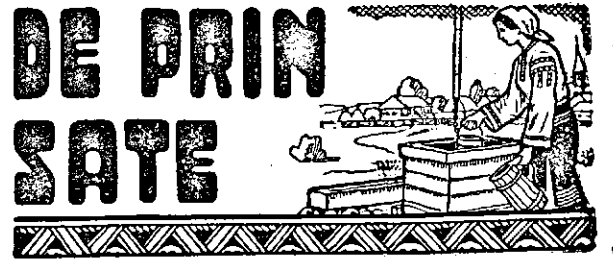
Cât timp n'ați făcut (fapte de milostenie) unuia dintre acești mai mici, nici mie nu mi-ați făcut”. (Mat. XXV, 45). Tot în fața acestor stări ale păgânismului a strigat *Isus Hristos* și: „*Fericiți cei milostivi!*” Și El, care n'avea nici unde să-și plece capul în timp ce și vulpile își aveau vizuinile lor, El care a flămânzit și însătoșat zile și săptămâni întregi, se milostivea pururea de săraci, vindecându-i de boale și neezuri, hrănindu-i în mod minunat cu pâine și pești și înviindu-i chiar din morți. Și astfel *Isus Hristos* prin învățătura sa, prin exemplele sale, prin mila și harul său a schimbat gândirea omenească, moravurile și legile păgânilor.

Biserica Catolică, credincioasă misiunii sale dumnezeiești, a dus pretutindeni învățătura, exemplele și harul Mântuitorului nostru *Isus Hristos*, și dupăcum a redat muncitorului demnitatea pierdută în păgânism, așa i-a redat și săracului onoarea. În ochii Bisericii Catolice săracul este un egal, un frate al nostru, o ființă scumpă lui *Isus Hristos*. Pentru săraci a înființat Biserica Catolică încă dela începutul ei, azile, spitale, școli și leprozerii. Ba pentru evangelizarea și ajutarea săracilor a înființat chiar și o mulțime de ordine călugărești. Între altele a înființat așa numita „*Congregația Micilor Surori*”, care cerșesc hrană, îmbrăcăminte și lemne de încălzit pentru zecile de mii de săraci pe care îi îngrijesc în azilele lor, ele înseși nehrănindu-se decât din rămășițele mesei celor îngrijiți de ele. Și trebuie să se știe că în țările catolice în care înfloresc ordinele călugărești și astăzi sunt mii de spitale în care se dă *ajutor gratuit* la sute de mii ba chiar la milioane de săraci. Și deși au deschis, acum mai nou, și statele spitale, leprozerii și azile pentru săraci, totuși 75% din instituțiile de binefacere de pe întreg rotogolul pământului le are Biserica Catolică. Și interesant e că această sfântă Maică Biserica nu ajută numai pe fiii ei credincioși, ci pe orice necăjit de orice religie și neam ar fi. Așa Biserica Catolică are o mulțime de azile, în care se adăpostesc zeci de mii de ortodocși și protestanți, ba chiar și păgâni idololatri.

De încheiere, să nu se peardă din vedere că deși Biserica muncește foarte mult pentru îmbunătățirea sortii săracilor, Ea se cugetă înainte de

toate la suflète, căci acestea trebuiesc ajutate în rândul întâi. Sărăcia trupească e aproape nimeni alătura de cea suflètească.

Ioan Vultur

Vești din Bilbor

Ziua de 1 Mai, din acest an a fost pentru credincioșii parohiei Bilbor zi de mare praznic bisericesc, și prilej de multă înălțare sufletească. În această zi au avut marea bucurie de-a primi pe noul lor păstor sufletesc, p. ieromonah Dr. Francisc Simon, care va fi și superiorul Mănăstirii franciscane române unite de acolo.

Introducerea s'a făcut de către p. protopop A. Boeriu din Gheorgheni, care într-o frumoasă cuvântare a prezentat credincioșilor pe noul lor păstor.

P. ieromonah Dr. Șimon mulțumește I. P. S. Mitropolit și părintelui protopop, apoi în cuvinte pline de căldură se adresează fostului paroh p. Socol și nouilor săi credincioși.

În cursul sfințelii liturghii a sosit și părintele Dr. Pal, superiorul franciscanilor, împreună cu alți trei călugări. După sf. liturghie p. Socol într-o cuvântare frumoasă salută pe nouii veniți și mulțumește p. Pal că a întemeiat o casă franciscană în această regiune pentru întărirea credinței și a elementului românesc și urează părintelui Șimon, ca Dumnezeu să-l dea putere și ajutor să facă din Bilbor un focar de lumină și credință. Dă apoi în semn de amintire credincioșului Traja Petru o medalie ca să o poarte cu cinste pentru parohia întreagă.

Urmează la cuvânt p. Pal, care într-o frumoasă vorbire arată originea noastră ca popor, cum s'a făcut unirea cu Roma, binefacerile acestei uniri și binefacerile Biaului și ale bisericilor unite pentru neamul românesc. Își exprimă apoi încrederea că și roadele pe care le va aduce mănăstirea în aceste locuri vor fi dintre cele mai frumoase.

Seibarea s'a terminat în deplină mulțumire a credincioșilor pentru noul lor păstor sufletesc.

10 Maiu în Bii, jud. T.-Mică

Ziua de 10 Maiu în anul acesta s'a sărbătorit la Bii mai frumos ca oricând. Elevii școlii primare și premitarii au luat parte la slujba bisericească alături de autoritățile comunale și de fanfară. După terminarea slujbei religioase urmează ceremonialul ridicării pavilionului național, de către elevii străjeri. — Apoi rapoartele străjerești, Imnul Regel, Imnul străjerilor și Tatăl nostru, sunt urmate de cuvântul despre însemnătatea zilei, rostit de domnul învățător-director Gheorghe Dancu, comandantul stolului. Dl învățător Luca Dolciuc execută cu elevii străjeri câteva coruri și declamații. Programul artistic terminat, formațiile execută o defilare în sunetul fanfarei, a marșului ardelenesc executat de fanfară — românească din județul Târnavei Mici. Sărbătoarea s'a încheiat cu hora unirii, urmând apoi alte jocuri naționale. (S. P. tâmplarul).

Cețiți „UNIREA POPORULUI”

La bătrânețe s'a întors cu ea în satul de naștere. Strânsese ceva parale, avea cu ce s'o ducă de azi pe mâine. De pe toate meleagurile împrumutase ceva din portul locului. Purta căciulă rusească, brâu dobrogenes, itari dela câmpie și surtuc oltenesc. Săcuianca fi pregătea topșe cu brânză, îi ținea casa în ordine. Richivoiu se ținea de ce-i era altoit în sânge, de glume și năzdrăvănii. Nu era chip să poată trece pe lângă cineva, fără de-al cicăli. Femeile îl imbian cu acuan sub frăgarul dela poartă, tineretul îl prindea în cerc, copiii îl trăgeau de cămașe:

— „Nene Richivoiu, nene Richivoiu, spune-ne ceva, nene Richivoiu.”

Richivoiu se răcăduia la ei, făcându-se că zice vre-o jordiță de jos:

— „Vede-a-v'ăș mari și să joc la nunta noastră”.

Copiii se făceau pui de potârniche, în toate părțile. Iar câte unul mai întârziat la glagorie, striga după el:

— „Nu înjula nene Richivoiu, că te spui la tata, nu înjula!”

— „Spune-mă și la mă-ta, mâncați-ăș din apă”, striga cu cătrâneală prefăcută Richivoiu.

Odată s'a întâlnit Richivoiu cu Vuța Parului, cea mai dorită nevastă din sat, căreia nu-i trebuia scară să euleagă merele din vârfurile mării.

— „De unde, de unde, nene Richivoie?”

— „Dela sfânta biserică, Vuța!”

— „N'ai întârziat, nene Richivoiu?”

— „Nu, Vuța-o, nu! Am ajuns chiar pe la Apostol”.

Vuța care vrea să-și rădă nițel de Richivoiu, îi sgândără:

— „Dar ce-a spus în Apostol, nene Richivoiu?”

— „Ce să spună, Vuța? A zis, — cântând popește: „daacăăă toate muștile ar fi o muere, ce muere mare ar fi și ce fustă lungă i-ar trebui și cu Vuța Parului tot nu s'ar nimeri”...

Și Vuța Parului, rușinată, cu capul în pământ își văzu de drum bolborosind „da' nici ca Richivoiu mai al dracului om nu vei găsi”. De-atunci Vuța cu Richivoiu s'au avut ca piperul cu ochii.

Petrea Dascălul

Friptură scumpă. Țăranul Valentin Fodor din Novacovaș (Iugoslavia) s'a hotărât să-și sărbătorească ziua numelui. A tălat deci un purcel și s'a apucat să-l frigă, ca pe când vine nevastă-sa acasă dela țezătoare, să fie fript gata. A făcut deci foc în cuptorul cel mare. Când a sosit nevastă-sa acasă și a văzut că arde focul în cuptorul cel mare, a căzut amețită la pământ. Dupăce a spălat-o bărbatu-so cu apă rece și s'a trezit, i-a mărturisit că în cuptorul cel mare, pe care-l foloseau numai vara, și-a ținut ea banii cruțați, vre-o 10.000 de dinari. Atunci a văzut și bărbatul, ce scumpă friptură mănăncă el de ziua numelui. Ni-se pare însă, că nu le-a prea tihnit.

M. Sa Regele ajută pe Moți — Noua lege administrativă — Sfatul dela Geneva — Cuvântarea dlui Mussolini — Turburări în Palestina și Brazilia — Situația războiului în Spania și Răsărit

M. Sa Regele se interesează de soarta Moșilor

Vineri 13 Mai s'a ținut la București o conferință, prezidată de M. S. Regele, în care s'a discutat situația grea a Moșilor. La această conferință au luat parte doli: Armand Călinescu, M. Ghelmegeanu, N. Marinescu și mai mulți prefecți din județele Moșilor. Pentru ajutorarea Moșilor M. S. Regele a dăruit câte 50 000 lei pentru fiecare județ, din cele 6 câte sunt în regiunea Moșilor.

Noua lege administrativă

Am anunțat și noi cititorilor noștri, că în curând se va face o nouă rândulală în administrația țării și că țara întreagă va fi împărțită în șapte ținuturi, conduse fiecare de câte un guvernator.

Proiectul noii legi a și fost întocmit și în zilele trecute a fost prezentat M. S. Regelui pentru aprobare.

În această lege se prevede amănunțit, cum se va face administrarea comunelor, plășilor și județelor de către prefecți, pretori, notari și primari, cari sunt datorințele fiecăruia și cine va putea fi numit în aceste funcțiuni. Preoșii, învățătorii, funcționarii de Stat, călugării și cărciumarii nu pot fi aleși în alegerile comunale.

Ce-a hotărât Statul Societății Națiunilor

Statul Societății Națiunilor s'a întrunit marți 10 Mai, pentru a discuta cele mai însemnate chestiuni, cari au frământat lumea în vremea din urmă. La aceste ședințe s'a prezentat în persoană Negusul, ca să-și apere drepturile. Liga a hotărât însă că fiecare stat fi liber să facă ce vrea în chestiunea Abisiniel, adică să recunoască stăpânirea Italiană acolo, sau să n-o recunoască. Anglia și Franța s'au rostit în favorul Italiei, așa că Negusul a pierdut plângerea.

A fost ridicată apoi chestiunea războiului spaniol. Toate țările mari, afară de Rusia, au hotărât să nu se amestece acolo și să lase pe spanioli ca să se descurce singuri. S'a discutat apoi chestiunea germanilor din Cehoslovacia și ședințele din primăvară cu aceasta au luat sfârșit.

În cursul acestor ședințe dl Petrescu-Comnen, ministrul României, a avut importante întrevederi cu trimișii Angliei și Franței.

Cuvântarea dlui Mussolini

În săptămâna trecută dl Mussolini a ținut o cuvântare la Genova în Italia, care a făcut valvă mare în toate țările Europei.

În această cuvântare, conducătorul Italiei a arătat, care a fost politica Italiei până acum, tratatele de prietenie care le-a încheiat, valoarea și însemnătatea alianței cu Germania. A declarat apoi, că Italia și Germania doresc pacea, însă pentruca pacea să fie sigură, trebuie să se sprijine pe arme. Cauza pentru

care nu s'a ajuns la o înțelegere între Franța și Italia, dl Mussolini crede că este războiul din Spania. Francezii doresc biruința bolșevicilor, iar Italianii pe a naționaliștilor.

Nouă turburări în Palestina

Palestina nu s'a liniștit nici acum. Turburările se țin lanț. La Ierusalim zilnic se săvârșesc omoruri și atacuri. Arabii nemulțumiți au dat foc pădurilor statului din apropierea Tiberiadel.

În Brazilia a izbucnit revoluția

În zilele trecute în Brazilia (țară în America de Sud) a izbucnit o sângeroasă revoluție, îndreptată împotriva guvernului și a președintelui Vargas. Revoluția a fost organizată și pregătită din bună vreme. Îmbrăcați în uniforme de polițai și marinari, revoluționarii au atacat deodată clădirile și edificile publice. Pe străzile capitalei s'au dat lupte sângeroase. În cele din urmă răscoala a fost înăbușită și șefii ei împușcați.

Luptele din Spania

Pe pământul Spaniei luptele se poartă cu aceeași dărzenie ca și înainte. Naționaliștii și-au reluat înaintarea și zilnic câștigă noul biruințe.

Pe frontul dela Teruel au fost mari lupte, în cari bolșevicii au suferit pierderi mari. Peste 1000 de morți și sute de răniți au rămas pe câmpul de război. Piereerile naționaliștilor deasemenea au fost mari. În luptele aeriene dela Castelon naționaliștii spanioli au doborât 8 avioane bolșevice.

Războiul din China

Armata japoneză, hotărâtă de a sfârși odată războiul, a deslășuit atacul hotărâtor. Dealungul liniei ferate Lunghai se dau puternice lupte. La nord de această linie, japonezii înaintează spre Suen. Insula Amoy, care se afla în stăpânirea Chinezilor, a fost ocupată de puternice trupe japoneze. Luptele pe această insulă continuă cu înverșunare. În China de Sud s'au dat în zilele trecute deasemenea puternice lupte de aviație.

În China Centrală au fost încercute de trupele japoneze peste 80 de divizii chineze.

Greva clopotarilor. N'am mai auzit de așa ceva niciodată, și totuși este. Iată cum: În Anglia s'a crepat clopotul unei biserici. Un clopot e foarte scump și în Anglia, și atunci ce l-a venit în minte preotului? A cumpărat un aparat de patefon și o plăcă cu sunetul unui clopot mare și, de câte ori trebuia să cheme oamenii la biserică, punea în funcțiune aparatul. Clopotarul însă, văzând că în forma aceasta își pierde postul, s'a plâns colegilor săi, iar aceștia s'au pus în grevă, hotărându-se că nu vor mai trage clopotele la nici o biserică din județul acela, până nu se va cumpăra clopot nou la biserică aceea.

Datorii de căpetenie

Cetățeanul conștient, cum trebuie să fie fiecare român, la atâția ani când trăiește în Statul său național, are datorii de căpetenie dela care nu poate lipsi. Nefăcându-le, aduce multe pagube țării, deci și însuși. O mare parte din relele ce ne bântuie isvorăsc chiar din vina noastră.

O îndatorire principală este aceea ca fiecare cetățean român să se silească a se îmbogăți în cunoștințe folositoare, să fie tot mai luminat, pentru a putea înțelege lucrurile folositoare pentru el și pentru țara întreagă și pentru a putea ținea pas cu alte neamuri cari trăiesc alături de noi.

Maiți plugari se miră și sunt triști văzând că Ungurii, Sașii, Nemții din orașele noastre, trăiesc și acum mai ușor decât noi, sunt mai bogăți, mai bine îmbrăcați. Dar nu vreau să vadă că străinii aceștia nu trebuie să fie pedepsiți pentru a-și trimite copiii regulat la școală, să meargă regulat la Biserică. Nu iau seama că aceștia, dacă au o bibliotecă, o casă culturală în sat, nu le lasă goale și nefolosite. Nu vreau să vadă că ei aduc jertfe binești pentru școală, pentru carte, pentru gazete.

Popoare mai înaintate în cultură, acești minoritari nu se mulțumesc cu cunoștințele cu cari au intrat în România Mare, ci și-le tot sporesc cu sârguință și cu jertfă.

Cultura e țaria popoarelor, și semnul înaintării pe toate terenele. Omul fără carte, fără învățătură, rămâne totdeauna în urma celor luminați. Aceștia știu lucra mai bine pământul, au vite mai frumoase, roada mai bogată, bani mai mulți.

Maiți țărani români sunt încăpățânați mai rău ca un catâr. Vede în școala profesorul săi o pacoste, de care vrea să scape; biblioteca satului un depozit de lucruri, cari nu le stinge; în casa culturală o chelălă de prisos a satului. Nu au datorințe înaintării, a lucrului nou. Nu vor să asculte de sfaturile doctorilor, să-și hrănească trupul mai bine, să-l apere de boale, să-și îngrijească mai bine copiii, să lucreze mai la vreme și mai bine pământul.

Intunecatul minții, nepriceperea străjucă și azi la poarta gospodăriei românești.

Și au toate celea de lipsă spre luminare nu ca înainte de unire!

Până nu vom înțelege și urma porocilor culturii, nu vom putea ajunge pe străluciri. Din vina noastră, mai întâi, vom trăi mai rău și mai greu decât ei. Deși suntem în propria noastră țară.

Iată ce ar trebui să vadă toți cei cari se plâng că trăiesc greu, că neamul nostru nu înaintează cum ar trebui.

Nu, dar din vina lor, din vina noastră! De acea oamenii noștri să-și deschidă bine ochii, să ia pildă dela străini, cel puțin. Altfel zadar ne tragem în România Mare! Nu-i nevoie țării de nici un folos, ci își fac, cu proastă viața amară.

La ce mai e bună mierea

Am mai arătat noi în nenumărate rânduri că mierea e o hrană de neprețuit și chiar un leac minunat, mai ales în caz de răceală și de aprinderi. Mai nou s'a dovedit că mierea vindeică și ranele, și anume le astupă și le fereste de infecție și pe urmă ajută la vindecarea rănilor lor. Însă numai mierea nezaharisită. Mierea zaharisită și încălzită nu mai este bună decât numai de mâncare.

Biserica unită în slujba neamului

Cine pe cine a voit episcop după moartea lui Atanasie. — Candidatul cel mai de seamă era Ioan Giurgiu — Cine era acesta și unde învățase — Cum a ajuns preot romano-catolic la Făgăraș — Cum a întors 46 comune calvinizate la unire — Întărirea lui din partea împăratului — Unelirile episcopului maghiar din Alba-Iulia — Multele și marile necazuri ale bisericii noastre — Cum s'a mutat scaunul vlădicesc la Făgăraș — Episcopul moare otrăvit după 4 ani de vladicie

După moartea lui Atanasie, sinodul protopopilor și al preoților s'a întrunit ca să aleagă un episcop. Din Țara Românească veneau meșteri peștorii la acest scaun vlădicesc, cari veneau de gând să strice unirea. Dintre protopopi și preoți, unul ar fi vrut să aleagă vlădică pentru Români pe un ungar lezuit, numit Francisc Szunyogh, alții pe un ceh cu numele de Venceslau Franț, dar cel mai mulți și mai de frunte Români, în frunte cu guvernatorul de atunci al Ardealului, Sigismund Kornis, care era bun catolic și cunoscător al Românilor, informă pe primatul dela Strigon și pe Curtea din Viena, că pentru Români să se pună numai episcop român, căci altcum se primejduiește unirea. Toți își puseră ochii pe tinărul preot dela Făgăraș, Ioan Giurgiu-Văleanu.

Dieceza era ocărmită de doi vicari puși de împăratul Leopold, adică de Mihailă Puiu și de Ștefan Rațiu. În ascuns era însă cineva care lucra ca să ia preoților români dreptul de a-si alege episcop după cum fură condițiile de unire dela 1700 și după cum suna și diploma li leopoldină. Români voiau să albească de episcop pe Ioan Giurgiu, pe care îl recomandau și vicecapitanul Ioan Boleriu din Făgăraș, și boierul din Țara Românească Gheorghe Cantacuzen, care trăia la Brașov. Dar să vedem cine era acest om, pe care atâția îl voiau de episcop.

Era fiul lui Ioan Giurgiu și al Salomei zisă Ulei, din Valea Strâmbă, ungurește „Horgos patak“, județul Someș. Se născuse la 1682. De mic rămasse orfan de tată, fiind silit să între singur în la un ciurdar, și păștea la câmp vitele satului.

Avea un unchi funcționar la curtea contelui Kornis din Sân-Benedic, care cunoscându-l așezarea și hărnicia, îl dădu la școală în Dej, iar de acolo îl trimise în colegiul lezuitilor din Cluj.

Tinărul Ioan Constantin Giurgiu, cu purtarea și hărnicia sa atrase dragostea profesorului lezuit Ștefan Csete, care îl trimise la Viena în institutul numit „Pazmanian“. Acolo în Viena îl schimbă numele, zicându-i în loc de Giurgiu, după numele comunei în care s'a născut, dar ungurește, adică „Patak“, ceea ce înseamnă „Văleanu“. Sub numele de Patak a fost cunoscut de aci înainte, până când a fost ales episcop.

La Viena, tinărul „Patak-Văleanu“ învăța foarte bine, și tot atât de bine se purta, așa încât câștigă dragostea învățatului Gabriel Hevenesi, care era rectorul colegiului împărătesc de acolo, și care îl trimise la Roma în colegiul Austriac. În Roma ajunge la 24 Octombrie 1705, având vârsta de 23 de ani.

După cinci ani, adică la 1710 se întoarce din Roma ca doctor în teologie și filozofie, și preot hirotonit după ritul latin, căci în Roma nu era pe atunci nici un episcop de rit răsăritean. Cât petrecuse printre romano-catolici, acela îl schimbă și ritul, după cum îl schimbă numele.

Fu numit preot pentru romano-catolicii din Făgăraș. Umbla prin sate și predica, și era foarte iubit de popor, care îl știa că e

Român născut din Români, și că numai școalele streine i-au schimbat numele.

În tinutul Făgărașului erau mai multe de 46 de comune calvinizate și aproape ungurizate. Giurgiu se puse pe muncă, și scrisse primatului dela Strigon rugându-l să-l dea voie să facă liturgia și după ritul românesc, ca să câștige pe acei calvinizați. Între altele zice în scrisoare: — Vreau să muncesc din toate puterile pentru scumpa mea nație Română, și pentru mântuirea și fericirea ei sunt gata să-mi vărs și sângele și sudoarea, ziua și noaptea.

După ce primi acest permis, Giurgiu făcea liturghie românească și predica, și în curând cele 46 comune calvinizate, se întoarseră la unire.

După atâtea intervenții pentru Patak, curtea din Viena, la 23 Decembrie 1715, adică la doi ani și patru luni dela moartea lui Atanasie, îl întărește pe Ioan Giurgiu Patak de vladică, asigurându-l un salariu anual de 3000 floreni.

Dușmanii nu steteau pe loc însă. Episcopul ungar dela Alba-Iulia, Gheorghe Martonfi, scrisse atât curții din Viena cât și la Roma, că nu trebuie să fie doi episcopi catolici în Alba-Iulia, ci episcopul român să fie numai vicar al celui romano-catolic ungar. La Roma se ruga de Papa, să nu permită împăratului să inființeze altă episcopie catolică în Transilvania, că doară el e episcopul tuturor, și Români n'au lipsă de alt episcop. Patak însă, știa să se apere și să talmăcească canoanele cele vechi ale bisericii, și vladica ungar trebui să tacă.

Ioan Giurgiu primi dela împăratul titlul de „baron“ și stetic împărătesc, și după o amânare și o trăgănare de 7 ani, din cauza dușmanilor Românilor, la 1720, Papa trimise decretul la 28 Noembrie, prin care întărea pe Patak de episcop român unit, și astfel după atâtea pricinii urzite de dușmanii, și după atâtea pledeci și bărfeli, biserica română unită iarăși avea păstor.

În timpul acelor șapte ani, biserica română-unită trecu prin multe și mari necazuri. Dușmanii din partea streinilor, dușmanii din partea Românilor, a catolicilor, a necatolicilor. Zăngănit de arme în războaiele numite „de succesiune“, lupte împotriva Tătarilor năvăliți din Moldova, clumă, sărăcie, ură învierșunată între oameni și prigoniri din partea celor tari asupra celor slabi. Numai banul Dumnezeu a păzit această biserică cu puterea Sa cea sfântă, căci această biserică avea de îndeplinit o misiune mare și sfântă, adică a trezit din somn și din amorțeală pe acest neam împărțit în mâni dușmane, căci prin Țările Românești, Moldova și Muntenia, începură domniile Fanarioșilor, adică ale Grecilor din Fanarul Constantinopolului, cărora sultanul turcesc le dădea tronurile cele două în arândă, pe câte doi sau trei ani, și anume acela care plătea mai multe pungi de bani. Unirea Românilor ardeleni cu biserica Romei avea să poarte făclia redșteptării naționale a tuturor Românilor și să pregătească sufletele pentru ziua cea mare a unirii tuturor Româ-

nilor într-o singură țară și cu un singur suveran, între hotarele pe cari i le-a croit Dumnezeu.

Neînțelegerea lui Giurgiu-Patak cu episcopul romano-catolic dela Alba-Iulia se împacă într'un mod cu totul minunat.

După războaiele de „Succesiune“, sau de moștenire, împăratul Carol VI căută să se întărească mai bine în Transilvania. Dieta dela 1713 votă 54 mii de floreni și toată lemnăria trebuincioasă pentru întărirea fortăreței dela Alba-Iulia, care era cel mai însemnat punct din Ardeal. Fortul cel vechi se dărâamă, iar în locul lui se zidi altul nou, și la 4 Noembrie 1715 se puse piatra fundamentală.

Fără dărâmate o mulțime de case din Alba-Iulia, între cari și biserica românească și mănăstirea. Românilor li-se dădu în altă parte, în Materii de azi, loc pentru biserică și mănăstire, iar episcopului li-se dădură două moși, una la Sâmbăta de Jos lângă Făgăraș, și alta la Gherla, a căror venit era socotit la an de 3000 de floreni. Episcopul român, pentru a fi mai aproape de moșie, cel puțin de una, se mută cu reședința la Făgăraș, unde i-se dădu biserica Sf. Nicolae, zidită de vodă Brâncoveanu, dar care cine știe din ce pricinii ajunse în mâinile erariului sau ale Statului austriac. Astfel Ioan Giurgiu la 17 August 1723 fu instalat în biserica din Făgăraș.

Patak s'a apucat numai decât să pregătească edificarea unei alte mănăstiri, la Făgăraș, dar nu mai avu când, căci după abia patru ani de păstorire în Făgăraș, muri la 29 Octombrie 1727, în vârstă de abia 45 de ani. Scriitorii români: Samoilă Clain, Gheorghe Șincai, Timotei Cipariu, Gheorghe Barițiu, ș. a. zic că episcopul Giurgiu ar fi fost otrăvit de către dușmanii neîmpăcați ai numelui de Români, cari nu-l puteau suferi hărnicia și dragostea lui față de acest neam. Samoilă Clain, zice despre el că: „Era nației sale românești bun părinte și milostiv, om vesel“. Pe vremea lui erau 2747 preoți români în Transilvania, dintre cari 2260 uniți, iar 456 neuniți.

N. Lupu

O mare nedreptate făcută bisericii unite

De curând a apărut un Decret Regal care predă întregă averea „Universității Săsești“, Arhiepiscopiei ortodoxe române din Sibiu. Averea aceasta se află pe fostul „Pământ Crăilesc“ adică pe teritoriul următoarelor 7 județe: Sibiu, Târnava Mare, Brașov, Făgăraș, Hunedoara, Năsăud și Alba.

Întregă averea face, conform prețului făcut de însași Arhiepiscopia ortodoxă din Sibiu, peste 126 milioane.

Ei bine, din întregă averea nemisțătoare a acestui mari averi noi, uniții, n'am primit nimic.

Au mai rămas încă de împărțit 50 milioane Lei în rente de stat.

Din acestea s'au dat bisericii unite cu totul 2, zi două milioane, iară ortodocșilor 48, zi patruzeci și opt, milioane.

Pe teritoriul celor 7 județe locuiesc Români și Sași. Sașii au primit, cum era și cu dreptate, cam 25% din rentele de stat. Români sunt împărțiți în aceste județe cam așa: 3 părți ortodocși și 1 parte uniți. Trebuia deci să capete ortodocșii 37.500.000 Lei, iar uniții 12.500.000.

Dar împărțirea dreaptă ar fi fost trei părți din întregă averea, adică din 126 milioane trei părți ortodocșilor și una parte uniților; adică ortodocșii trebuiau să primească o avere de 94.500.000 Lei, iară uniții de 37.500.000. Când colo ei au primit 124.000.000, iară noi 2.000.000.

Să le fie de bine ortodocșilor!

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Ședința festivă a studenților teologi din Blaj. Ședința festivă a Societății de lectură „Inocențiu Micu Klein” a studenților teologi blăjeni s'a ținut duminică 15 Mai în sala Palatului Cultural. A fost de față I. P. S. Mitropolitul Alexandru, un public blăjan ales și numeroși elevi și eleve. Ca și în alți ani, tinerii teologi s'au prezentat cât se poate de bine în fața publicului. Programul frumos și bine susținut a plăcut mult și a fost răsplătit cu îndelungate aplauze. Incasările frumoase pe care le-au făcut sunt o pietricică mai mult în înfăptuirea mărețului gând, de-a ridica un bust martirului vlădică Inocențiu Micu, întemeietorul Blajului.

Un loc unde se simte lipsa meseriașilor români este orașul Simeria din județul Hunedoara. Sunt acolo peste 5000 de locuitori români și nici un meseriaș român. Toți sunt streini. Locuitorii de-acolo privesc cu durere cum toate meseriile bune sunt ocupate de străini și doresc ca în mijlocul lor să se așeze cât mai mulți Români. Un tâmplar și un măcelar român, acum ar fi cât de bineveniți în această comună, ne-a declarat un fruntaș de-acolo și ar avea tot sprâncinul locuitorilor.

Frumoasa pildă a Ungurilor. Acțiunea Catolică din Budapesta, nu fel de „Agra”, a rugat pe primarul orașului Budapesta, să facă ca întreg orașul să sărbătorească frumos Vinerea Mare, și anume la ora 3 după amiază să se oprească în întreg orașul circulația pe o minută, întru aducerea aminte de moartea Mântuitorului Isus. Primarul a împlinit cererea Acțiunii Catolice Maghiare.

Femeile din Anglia fac armată. Din Anglia vine vestea că acolo mai nou s'a hotărât ca să facă armata și femeile. În curând vor fi înrolate zeci de mii de tinere englezoalce. În caz de război acești soldați-femei nu vor lupta pe front, ci vor îndeplini serviciile mai ușoare din spatele frontului. Astfel ele vor fi șoferi, telefoniste și scriitoare în birouri. Uniformele care le vor îmbrăca vor fi foarte simple și practice. Nu li-se vor opri însă pudra și rujurile, așa că pot să se înroșească și pe mai departe cât vreau.

Groznică nenorocire la o mină de cărbuni în Anglia. La mina de cărbuni din Markkam Duckmanton din Anglia, s'a întâmplat zilele trecute o mare nenorocire. În vreme ce peste 200 de lucrători se aflau în mină, gazele de acolo s'au aprins provocând o groznică explozie. Îndată au plecat în ajutor echipe de minieri, care au început să scoată pe zăniși și morși. Numărul lor este foarte mare, numai al morșilor se crede că trece de 70. Jalea populației din sat e nespuse de mare.

La Madrid se mănâncă pisici și câni. Războiul aprins pe pământul Spaniei, poate fi socotit ca un mare blăstăm pe capul locuitorilor acestei țări, ca o încercare dela Dumnezeu sau o ispășire pentru păcate vechi, îngropate în trecut și rămase necertate. Cumplita revărsare de ură dintre frați a coborât multă saferință în acest colț de lume și a adus multă jale, sărăcie și pustiu. Orașe și sate întregi au fost distruse din temelii, câmpurile au rămas nelucrate și bleșii oameni au fost

siliți să ia lumea în cap. Situația locuitorilor de-colo este cât se poate de grea, mai ales a celor dela orașe. Sărăcia și foamea e nespuse de mare. Ministrul Suediei la Madrid, întorcându-se în țara sa, a făcut interesante declarații asupra lipsurilor din Spania bolșevică. La Madrid sărăcia-i mare. Fiind încercuit de multă vreme de naționaliști, lucrurile de mâncare lipsesc, aproape cu totul. Pâinea și puținele alimente se împart numai cu bonuri, în cantități foarte mici. Animale pe lângă case nu mai sunt de loc. Măncarea de toate zilele a bleșilor locuitori sunt câinii și pisicile.

Scăderea prețului biletelor pe trenurile accelerate. Până acum numai omul cu prindere de mână putea călători pe accelerat, pentru că biletele erau prea scumpe. De la 1 Aprilie 1938 însă prețul biletelor pe trenurile accelerate a scăzut la 10 Lei pe cl. III, 20 Lei pe cl. II și 30 Lei pe cl. I, la orice distanță. Acelaș preț este și pe trenurile rapide, cu deosebirea că acolo se plătește de două ori acest preț, adică omul trebuie să-și ia și tichet de accelerat și de rapid, ceea ce face laolaltă Lei 20 pe cl. III, Lei 40 pe cl. II, și Lei 60 pe cl. I.

Infiorătoarea faptă a unor săteni. În comuna Zalașint din Banat s'a descoperit o faptă infiorătoare, care a umplut de groază întreaga regiunea. Șase săteni au desgropat trupul unui mort și, după ce l-au ciopârțit cu topoarele l-au îngropat din nou. Ei au făcut acest îngrozitor lucru, deoarece credeau că mortul se făcuse strigoi și în anumite nopți ieșea din mormânt, venia în sat și scotea vitelile din grăduri, arunca bulgări în ferestrele oamenilor și aducea tot felul de boli și nenorociri. Nepușând să strice strigoiului prin vrăji și descântece, șase săteni mai curajoși s'au dus noaptea în cimitir, au desgropat mortul și l-au ciopârțit cu topoarele. Infiorătoarea lor faptă a fost însă descoperită și ei au fost trimiși în judecată. — Doamne, la ce nelejiului mari împing pe om și credințele deșarte!

Secetă mare în Anglia. Pe când la noi în primăvara aceasta cerul a fost mai mult acoperit de nori și ploile au curs într'una, din Anglia vine vestea că pe acolo bântue cea mai grozavă secetă. De două luni pământul n'a mai primit nici un strop de apă. Izvoarele și fântânile au secat aproape cu totul prin multe părți. Ucele regiunii au mai avut de suferit și din pricina înghețului, așa că sămănăturile de primăvară și poamele sunt în mare parte nimicite.

Bețiv, nu glumă. În târgușorul Mladenac din Jugoslavia, se crede, că sunt cei mai bețivi oameni din lume. Locuitorii acestui orașel sunt foarte mândri de renumele pe care îl au și țin cu orice preț să nu-l dea de minciună. Au înființat și o societate, numită „Societatea celor mai vârtoși bețivi”. Membrii acestei societăți țineau ședința în fiecare săptămână când se luau la întrecere, ca să vadă cine bea mai mult. Biroulul era declarat președinte. Cel din urmă președinte, Tugomit Rugovici s'a luat la întrecere cu unul din membrii societății, care voia să-l răstoarne din președinție. Cs să nu fie bătut, Rugovici a beat atât de mult încât i-a întrecut pe toți președinții dinaintea sa. Când a isprăvit, s'a și prăbușit sub masă și mort a fost. Il crăpase foalele.

Rupere de nori în județul Hunedoara. Miercuri, 11 Aprilie, s'a abătut asupra comunelor Zam și Burjoc din județul Hunedoara, o puternică furtună, urmată de o mare rupere de nori. Furia șuvoalelor de apă a pri-

ciuit mari pagube sămănăturilor. Din cauza ploii dealul dintre cele două comune s'a prăbușit peste linia ferată, stricând-o pe o distanță de peste 100 metri. Detunătura produsă de prăbușirea dealului a fost atât de puternică încât a fost auzită până la 10 km.

Mulțumită. Curatorul bisericii române unite din Cergăul Mic aduce și pe această cale mulțumirile sale dnei Cornelia Moldovan, preoteasă văduvă din Blaj, pentru frumosul dar, un rând de ornate bisericesti, pe care i-a făcut acest biserici, unde a avut feliicitatea să-și serbeze căsătoria religioasă acum 35 de ani, în amintirea în veci neuitatului ei soț Vasile Moldovane.

Cunoștințe folositoare

Cultura porumbului

Timpul este înaintat, iar (cucuruzul) porumbul e nelăsămânțat, din cari cauze e mai mult decât sigur, că anul acesta solurile țărnoase (măseana calului) n'au să se coacă.

Pentru ca să nu rămâneți fără mămăligă, cel puțin anul acesta, sămănați porumbul mai vârtic, cum sunt cele românești, portocalii, Varady ș. a.

Porumburile timpurii, dau mămăliga mai bună, sunt bine plătite pe piață și recoltează mai de vreme, așa că aveți timpul necesar, să pregătiți pământul, în condițiuni mulțumitoare pentru sămănatul grâului.

Măseana calului dă un porumb mai puțin hrănit, numai în anul bun se coace, iar în anul rău trebuie cules copt pe jumătate, din cauza că se păstrează rău, mucezește, se strică, iar făina este rea, puțin hrănitore, lipsită de vitamine.

Oamenii cari se hrănesc cu astfel de porumb se îmbolnăvesc de grozava boală *pelagra*.

Pentru sămănăturile de porumb, pământul trebuie arat de toamna, iar primăvara să nu se numai grăpat, ca să poată înmagazina și păstra apă cât mai multă.

Porumbul trebuie sămănat la o distanță de cel puțin 60 cm. între rânduri și 40 cm. între fire. — Cel sămănat prea des, în loc de boabe produce coceni.

Sămănăturile de porumb trebuie să se prășească cât mai des, ca în felul acesta să se distruagă buruienile, cari mănâncă din aceeaș strachină cu plugarii, și să se spargă scoarța pământului, înlesnind intrarea aerului, luminii, căldurii, apei. — Pământul prășit bine și la timp își menține umezeala și are microorganismele (vietăți) dătătoare de viață, în număr mare. — Proverbul spune că: „o prășilă face cât o ploale bună”.

În regiunile secetoase porumbul nu trebuie mușuroit. — Mușuroalele fac să se plardă apa din pământ și înlesnesc ruperea și călcarea porumbului.

Pentru sămănță bună de sămănat, adresați-vă Camerei de Agricultură.

Victor Rusu

Ajutorarea împrumutată a proprietarilor de animale cornute

Bogăția plugarilor noștri, constă în cea mai mare parte, din vite. Din nefericire, în unii ani, vitele pier în număr mare, iar plugarii rămân deznădăjduți în cruntă sărăcie, lipsiți de bani, de lapte și cu pământul nelucrat.

Văzând starea jalnică a plugarilor păgubași, Camera de Agricultură din Blaj a hotărât să înființeze în fiecare comună sau notariat din județ

de la Târnava Mică câte o asociație de ajutare a proprietarilor de animale domestice.

Scopul asociației este de a despăgubi din contribuția (obolul) tuturor asociațiilor pe gospodării asociate, a căror animale au murit, s'au îmbolnăvit sau au suferit accidente.

Fiecare membru înscris în asociație, este dator să plătească:

- a). O taxă de membru de 30 lei, odată pentru totdeauna.
- b). Taxe anuale pentru fiecare animal înscris, o cotă corespunzătoare valorii și numărului animalelor înscrise în asociație.
- c). În fiecare caz de moarte, boli sau accidente, în timp de 10 zile, cota ce i se cuvine.

Taxele de sub punctele a. și b. vor forma un fond de despăgubire, iar banii de sub punctul c. se vor da păgubașului, în timp de 48 ore de la paguba suferită.

Pentru a se putea face despăgubirea în timp de 48 ore, este necesar ca să fie plătite înainte atâtea taxe câte sute de animale sunt înscrise în asociație.

Mărimea sumelor ce va trebui să plătească fiecare asociat atârnă de numărul și valoarea animalelor înscrise. — Cu cât vor fi înscrise mai multe animale, cu atât vor fi sumele mai mici.

Animalele vor fi prețuite de la 2—12.000 lei și împărțite în 11 categorii. Pentru cele mai scumpe de 12.000 lei se vor plăti câte 2 sume din categoriile corespunzătoare, cari adunate dau valoarea animalului înscris. — Astfel pentru un animal de 15.000 lei se vor plăti două cote: o cotă corespunzătoare la 8.000 de lei și cealaltă la 7.000 de lei.

Tablou după numărul animalelor din asociație:

Val. animalelor Lei	100 buc.	200 buc.	300 buc.	400 buc.	500 buc.	600 buc.	700 buc.
2.000	20	10	7	5	4	4	3
3.000	30	15	10	7	6	5	4
4.000	40	20	13	10	8	7	6
5.000	50	25	17	12	10	8	7
6.000	60	30	20	15	12	10	9
7.000	70	35	23	18	14	12	10
8.000	80	40	27	20	16	14	11
9.000	90	45	30	23	18	15	13
10.000	100	50	33	25	20	17	15
11.000	110	55	37	28	22	18	16
12.000	120	60	40	30	23	19	17

Din tabloul de mai sus rezultă că, pentru un animal de 5.000 lei, proprietarul va trebui să plătească o cotă de despăgubire de 50 lei, dacă sunt înscrise 100 buc. animale, 25 lei pentru 200 buc., 12 lei pentru 400 buc. animale înscrise ș. a. m. d.

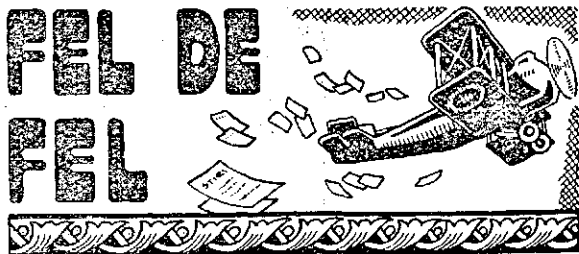
Din valoarea animalului pierit se va reține 10—20% pentru fondul de despăgubire. — Fondul de despăgubire și toți banii asociației vor fi administrați de Comitetul Asociației și se vor păstra la Casa Națională de Economii și Căcuri postale, la oficiul poștal de care aparține comuna.

Cei cari nu vor voi să plătească taxele pentru cari s'au obligat, vor fi siliți prin lege, ca drept pedeapsă să plătească taxele mărite de 5 ori.

Pentru instrucțiuni și lămuriri mai amănunțite, adresați-vă Camerei de Agricultură, care vă dă toate sfaturile necesare și vă trimite în comună specialiști pentru înființarea asociației.

Plugari, gândiți-vă bine la avuția voastră, nu stați cu mâinile în sân așteptând ajutoare de la alții. Ajutați-vă singuri prin puteri unite

Victor Rusu (Oros)
Inginer-agronom.

Plugarii și luna nouă

E foarte bine ca plugarii să țină cont de următoarele reguli științifice:

- I. Cu cât crește luna, cu atâta se ridică mai sus sucul pomilor și al plantelor.
- II. Scăzând luna și sucul plantelor scade.
- III. Lumina scoate sucul din pământ.

Prin urmare:

- 1. Plantele, cari își au roadele deasupra pământului, trebuie plantate când este lună nouă, adică atunci când luna începe să crească.
- 2. Pe când plantele, cari au roade sub pământ, de pildă cartofii, trebuie plantate când e luna plină, adică atunci când luna începe să scadă; pentru că atunci sucullotără în pământ.
- 3. Varza și salata încolțesc dacă le sădăm la lună plină.
- 4. Dacă plantăm un pom vara la lună plină, se usucă.
- 5. Lemnele cari se taie fiind luna plină se usucă cu greu, fiind pline de suc.
- 6. În butea cu curechlu murat moare stă la suprafață când avem luna plină; iar când avem lună nouă curechlu stă deasupra, iară apa dedesupt.
- 7. Plugarul, care ține cont de aceste reguli, câștigă de două ori atâta cât cel ce nu le bagă în seamă.
- 8. Și smulsul penelor de la găște să se facă la lună plină, că în cazul acesta li-se îndesă penele.

Țăranul nostru cunoaște de altfel foarte bine mai multe astfel de reguli și cetitorii noștri, cari ni-ar trimite astfel de reguli, ni-ar face o mare plăcere.

Păpădia ca leac

este foarte bună mai ales când cineva are ne-caz cu stomacul și cu mâjele, precum și în caz că sculpăm sânge. Se folosește și în cazul când cineva are prea mult sânge, apoi la reumatism, artrită, arterioscleroză, împotriva în-grășării și a boalei de zahăr.

Banca „PATRIA” S. A. — Blaj

AVIZ

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de **Vineri 27 Mai 1938**, Banca „Patria” Blaj, vinde din mână liberă, imobilele sale clădite situate în comuna Teiuș str. Sf. Nicolae, constând din 2 corpuri de case locale azi de **Dnii Ion Albu și Dr. Alexandra Crăciun**.

Licitația se va ține în ziua sus arătată la ora 11 a. m., la sediul Institutului în Blaj.

Doritorii să-și înainteze oferte scrise, cari se vor deschide în ziua licitației și se va continua apoi prin licitație verbală. Se pot înainta și oferte separate, pentru o singură locuință.

Se va depune un vadiu de 30.000 Lei. Condițiunile de licitație se pot vedea în orice zi la sediul Institutului.

1033 (1—1)

Direcțiunea

Poeta gazetel

Dlui Gerasim Galeș. Cursuri de cantori la Blaj deocamdată nu se vor ține, fiindcă mai sunt mulți cantori cu diplome prin toate satele, și anume câte doi într'un sat. Din această pricină se cam ciondromănesc unii cu alții, iar biserica suferă. Când se va face un nou curs de cantori, vom vesti în „Unirea Poporului”.

Borza Chirilă: Mandate nu se mai trimit la abonați, că nu ne lase posta.

Lupan Gheorghe: Dacă puteți, vă rugăm să ne trimiteți, numărul cu care vă mergea gazeta înainte.

Judecătoria mixtă Mediaș secția c. f.

No. 2870—1937 c. f.

Extract din publicația de licitație

La cererea de executare făcută de următoarea Banca Română S. A. în Dumbrăveni contra următorului Victor Păcurar.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Șaroșul circumscripția Tribunalului Tr.-Mare, Judecătoria mixtă Mediaș cuprinse în c. f. a comunei Șaroșul No. protocolului c. f. 2069 No. de ord. A + 1 No. top. 2805 arător în postaja Fosthell în est. de 100 st. p. în 1/6 parte valoarea reală de 75 lei redusă cu 25% prețul de strigare de 56 lei; c. f. 2070 No. de ord. A + 1 No. top. 6493 pășune în postaja Krențberg în est. de 195 st. p. top. 6494 fânaș în postaja Krențberg în est. de 240 st. p. top. 6495 fânaș în postaja Krențberg în est. de 6 jug. 1220 st. p. în 1/6 parte valoarea reală de 1688 lei redusă cu 25% prețul de strigare de 1266 lei. No. de ord. 2 No. top. 6498 arător în est. de 209 st. p. 1/6 parte valoarea reală de 128 lei redusă cu 25% prețul de strigare de 96 lei. No. de ord. 3 No. top. 6488 pășune în postaja Krențberg în est. de 238 st., 6489 arător în Krențberg în est. de 680 st. p. top. 6490 arător în Krențberg în est. de 365 st. p., No. top. 6481 arător în Krențberg în est. de 1235 st. p., No. top. 6492 arător în Krențberg în est. de 1 jug. 1350 st. p. pentru încasarea creanței de 3672 lei capital și acces.

Licitațiunea se va ține în ziua de 28 luna Mai anul 1938 ora 15 la casa comunală a comunei Șaroșul.

Imobilele, ce vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregiască imediat garanția — fixată conform procentul prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului oferit. (§ 25 XLI. 1908).

Mediaș, la 9 Decembrie 1937.

1027 (1—1)

ss. Dr. Stanciu, judecător

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 242/b—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1124—1937 a judecătorei Dumbrăveni în favorul reclamantului Josef Mihali și Ioan Winkler repr. prin avocatul Dr. Ilariu Holom din Dumbrăveni pentru încasarea creanței de 898 Lei — bani și acce. se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Mai 1938 la orele 4 p. m. la fața focalului în Sântioana la dom. urm. Nr. c. 138 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 6 porci, 1 coteș, 4 stâlpi, 1 căldare de fert rachiu, 1 pian, 3000 cărămizi arse, în valoare de 7900 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 2 Mai 1938.

1026 (1—1)

șef portărel FLEFLEA

Citii și răspândii

„UNIREA POPORULUI”

Judecătoria Mixtă Blaj Secția Cf. No. 3044—1938 Cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următoarea Casa de Păstrare Generală S. A. din Mediaș contra urmărișilor Bloss Mihail No. 166 și Schneider Ioan No. 41.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea în ce privește imobilele situate în comuna Proștea Mare circumscripția judecătorei Mixte Blaj, cuprinse în Cf. a comunei Proștea Mare Nrul protocolului Cf. Proștea Mare No. 1683 de ordine A + 1 top. 398, 399 cu prețul de strigare de 1875 lei în c. f. No. 1112 sub A + 2—4 No. top. 3490/3 cu prețul de strigare de 150 lei No. top. 4045, 4143 cu prețul de strigare de 150 lei, c. f. No. 1363 A + 1 No. top. 506, 507 cu prețul de strigare de 1500 lei, c. f. No. top. 405 sub A + 24, 25, 30, 32, No. top. 2016, 2192, 3968, 2398 cu prețul de strigare de 225 lei, c. f. No. 101 sub A + 2 No. top. 203 cu prețul de strigare de 1500 lei pentru încasarea creanței de 5864 Lei bani, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 4 Iulie anul 1938 ora 11 s. m. la Judecătoria Mixtă Blaj secția c. f.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cel care dorește să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauză socotite după cursul fixat în § 42 legea LX, 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea LX. 1901).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la același parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 XLI. 1908).

Blaj la 31 Decembrie 1938.

Judecător șef: (ss) P. TALPEȘ

1018 (1—1)

Dir. Cf.: sa. A. BERAN

Judecătoria Mixtă Blaj Secția Cf. No. 3042—1938 Cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următoarea Casa de Păstrare Generală S. A. din Mediaș contra urmărișilor Bloss Mihail No. 166 și SCHNEIDER IOAN No. 41.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Proștea Mare circumscripția judecătorei Mixte Blaj, cuprinse în Cf. a comunei Proștea Mare Nrul protocolului Cf. a comunei Proștea Mare No. 1683 de ordine A + 1, top. 398, 399, cu prețul de strigare de 1875 lei, c. f. No. 1112 sub A + 2—4 No. top. 3490/3 cu prețul de strigare de 150 lei, No. top. 4045 și 4143 cu prețul de strigare de 150 lei, c. f. No. 1363 sub A + 1 No. top. 506, 507, cu prețul de strigare de 1500 lei, Cf. No. 405 sub A + 24, 25, 30, 32 No. top. 2016—2192, 3968 și 2398 cu prețul de strigare de 225 lei, Cf. No. 101 sub A + 2 No. top. 203 cu prețul de strigare de 1500 lei, pentru încasarea creanței de 9950 Lei — bani, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 5 Iulie anul 1938 ora 9 s. m. la Judecătoria Mixtă Blaj secția c. f.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cel care dorește să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauză socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la același parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25. XLI. 1908)

Blaj la 31 Decembrie 1938.

Judecător șef: (ss) P. TALPEȘ

1017 (1—1)

Dir. Cf. (ss.) A. BERAN

Judecătoria Mixtă Blaj Secția Cf. No. 3043—1937 Cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următoarea Casa de Păstrare Generală S. A. în lichidare din Mediaș contra urmărișilor Catalina Biegler dom. în comuna Proștea Mare.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea excepțională în ce privește imobilele situate în comuna Proștea Mare circumscripția judecătorei Mixte Blaj, cuprinse în Cf. a comunei Proștea Mare Nrul protocolului Cf. a comunei Proștea Mare No. 1186 de ordine A + 1 No. top. 528/2 arător în est de 50 st. □ cu prețul de strigare de 3750 lei A + 2 top. 1009/2, 1011/2, 1012/2 arător fână, șanț în est. de 1557 st. □, cu prețul de strigare 1125 lei A + 3 top. 1018/5/b arător în est, de 793 st. □ cu prețul de strigare de 225 lei, A + 4 top. 1018/9/b în est. de 833 st. □, cu prețul de strigare de 300 lei, pentru încasarea creanței de 3342 Lei — bani capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 4 Iulie 1938 ora 9 s. m. la Judecătoria Mixtă Blaj secția c. f.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cel care dorește să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare, drept garanție, în numerar sau în efecte de cauză socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX, 1881; § 21 legea LX. 1908).

Corpul Portărilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 558—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărilor prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5838—1931 a judecătorei mixte Blaj în favorul reclamantului Henrich Connerth repr. prin avocatul Dr. Ștefan Székely din Mediaș pentru încasarea creanței de 182 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 4 Iunie 1938 orele 2 p. m. la fața locului în comuna Proștea-Mare la Nr. c. 58 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 cără, 1 grăpă, 1 plug, 1 roțile, 1 jug, 1 coteț pentru porci și altele în valoare de 16.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni, la 30 Aprilie 1938.

1025 (1—1) Portărilor: FLEFLEA

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la același parte procentuală a prețului ce a oferit, (§ 25 XLI. 1908).

Judecătorul șef: (ss) P. TALPEȘ

1016 (1—1)

Dir. Cf. (ss) A. BERAN

Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică No 837—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul portărilor prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1207—1931 a judecătorei mixte în favorul reclamantului Mihail Herman repr. prin avocatul Dr. Ștefan Székely din Mediaș pentru încasarea creanței de 2500 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 1 Iunie 1938, orele p. m. la fața locului în Valea-Iugă nr. c. 1 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 vaci, 2 coșere, 1 hambariu, 1 gară, teasc în valoare de 10500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Dumbrăveni la 2 Mai 1938.

1024 (1—1)

Șef portărilor FLEFLEA

Sosirea și plecarea trenurilor

la Blaj, începând cu ziua de 15 Maiu 1938.

Felul și Nr. trenului	So-sețe	O-prește	Pleacă	De unde până unde?
Accelerat 404	0.23	3	0.26	Buc.-Ep. Bih.
Accelerat 204	1.35	1	1.36	Curtici-Buc.
Personal 3017	2.28	14	2.42	Buc.-Cluj
Orient Express	—	—	2.36	Buc.-Paris
Accelerat 401	4.23	1	4.24	Buc.-Ep. Bih.
Accelerat 203	5.19	6	5.25	Buc.-Curtici
Personal 3010	5.23	8	5.31	Oradea-Buc.
Orient Express	—	—	5.42	Paris-Buc.
Personal 3131	—	—	5.45	Blaj-Praid
Accelerat 403	6.23	2	6.25	Buc.-Ep. Bih.
Motor 3134	8.35	—	—	Praid-Blaj
Accelerat 201	8.53	3	8.56	Buc.-Curtici
Motor 3133	—	—	9.00	Blaj-Praid*
Personal 3002	10.38	3	10.41	Oradea-Buc.
Motor 3136	11.05	—	—	Praid-Blaj*
Rap. Ardeal 32	11.12	1	11.13	Ep. Bih.-Buc.
Motor 3135	—	—	11.30	Blaj-Praid
Personal 3001	12.30	3	12.33	Buc.-Oradea
Motor 3138	13.37	—	—	Praid-Blaj*
Motor 3137	—	—	14.20	Blaj-Praid
Accelerat 302	15.13	2	15.15	Oradea-Buc.
Motor 3140	16.30	—	—	Praid-Blaj
Accelerat 301	16.45	3	16.47	Buc.-Oradea
Personal 3018	17.47	3	17.50	Cluj-Buc.
Motor 3139	—	—	18.15	Blaj-Praid
Personal 3021	18.54	4	18.58	Brașov-Teiuș
Personal 3132	20.55	—	—	Praid-Blaj
Accelerat 202	21.11	9	21.20	Curtici-Buc.
Rap. Ardeal 31	21.13	2	21.15	Buc.-Ep. Bih.
Motor 3142	21.45	—	—	Praid-Blaj
Motor 3141	—	—	22.05	Blaj-Praid*
Personal 3009	22.14	2	22.16	Buc.-Oradea
Accelerat 402	23.25	2	23.27	Ep. Bih.-Buc.
Personal 3022	23.54	3	23.57	Oradea-Braș.

* Circulă numai dela 15 Iunie la 15 Septembrie.

INVĂȚĂTURA ZILEI

Cum veți îngriji așa veți dobândi

Distrugați omizile, păntăjenii roși, păduchii și puricii de pe plante cu Praf și Leșie de tutun

Vindecați vitela de râte și ferigile de boii și insecte, spălându-le cu

LEȘIE DE TUTUN

În gospodăria voastră să aieveze un viitor în belșug. Produse de vânzare la toate depozitele C.A.M. Praf de tutun în pachete: 1 kgr. Lei 20 și 500 gr. Lei 10. — Leșie de tutun în bidouane: 1 kgr. Lei 35 și 2 kgr. Lei 70. Se pot comanda și prin orice dealer de tutun.

CAM